

ВІТЧИЗНІ — НАША УДАРНА ПРАЦЯ

НА ЗБОРАХ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

Вчора відбулися збори активу Кіровоградської обласної партійної організації.

Збори відкрив другий секретар обкому КП України Д. П. МАКСИМЕНКО.

Під бурхливі оплески до президії зборів обираються кандидат в члени Політбюро, секретар ЦК КП України Я. П. ПОГРЕБНЯК, члени бюро обкому партії, представники партійних, радянських і громадських організацій, знатні люди області.

З великим піднесенням учасники зборів обирають почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС.

З доповіддю «Про підсумки листопадового Пленуму ЦК КПРС і завдання обласної партійної організації» виступив кандидат в члени Політбюро, секретар ЦК КП України Я. П. ПОГРЕБНЯК.

В обговоренні доповіді виступили перший секретар Олександрійського міського КП України І. Ю. ГРИЦЕНКО, бригадир слюсарів кар'єроуправління комбінату «Дніпроенергобудіндустрія» М. В. ПАВЛОВ, перший секретар Новомиргородського райкому партії В. К. ДРИМЧЕНКО, директор заводу «Червона зірка» К. С. КУРЦЕВ, бригадир свинарської ферми радгоспу «Ш-й Вирішальний» Новгородківського району, Герой Соціалістичної Праці Г. І. ДЕЙНЕКО, голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Герой Соціалістичної Праці Л. Й. ШЛІФЕР, Г. Р. НОСОВ — ректор Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, секретар парторганізації БУ № 1 тресту «Кіровоградськбуд» І. Н. БОЛДІН.

На зборах виступив другий секретар обкому КП України Д. П. МАКСИМЕНКО.

Учасники зборів одногласно прийняли резолюцію зборів активу обласної партійної організації.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XII

№ 155 (1479).

ВІВТОРОК, 28 грудня 1971 р.

Ціна 2 коп.

В ЦК ВЛКСМ

БУТИ БІЙЦЯМИ ПАРТІЇ

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про роботу комсомольських організацій. Лівий по ідейно-політичному вихованню комсомольців і молоді».

Комітети комсомолу Лівий почали більше приділяти уваги формуванню у молоді комуністичного ставлення до праці, вихованню молоді зміни робітничого класу.

Активізувалась ідейно-виховна робота серед учнівської і студентської молоді. Посилилась пропаганда революційних бойових і трудових традицій радянського народу. Послідовніше і цілеспрямованіше ведеться боротьба з впливом буржуазної ідеології, виховання класової самосвідомості юнаків і дівчат. Активно проходить кампанія «Юність викриває імперіалізм».

Разом з тим комітети комсомолу республіки не виявляють належної

наполегливості в організації загальноосвітнього навчання працюючої молоді, політичного навчання комсомольців і молоді, не завжди добиваються високої ідейної насиченості усіх форм і засобів виховної роботи в первинних комсомольських організаціях.

ЦК ВЛКСМ зобов'язав ЦК ЛКСМ Лівий, комітети комсомолу підпорядкувати всю організаційську та ідейно-політичну роботу комсомольських організацій успішному розв'язанню завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС; поліпшити організацію і проведення Ленінського заліку, наполегливо добиватись успішного виконання комсомольцями, юнаками і дівчатами особистих комплексних планів.

ЦК ЛКСМ, комітети комсомолу республіки запропоновано вжити

рішучих заходів до поліпшення загальноосвітнього навчання юнаків і дівчат, підвищення вимогливості до комітетів комсомолу за стан політичного навчання комсомольців, добитись, щоб кожний член ВЛКСМ глибоко оволодівав марксистсько-ленінською теорією, посилити увагу до ідейного, класового загартовування учнівської і студентської молоді, широко використати підготовку до 50-річчя утворення СРСР для дальшого поліпшення інтернаціонального виховання молоді.

У центрі уваги міських і районних комсомольських конференцій, з'їзду комсомолу республіки повинні бути питання дальшого удосконалення комуністичного виховання молоді, підвищення ефективності всієї діяльності комсомольських організацій.

ЗОРІ НАД ПЛОЩЕЮ

Відкриття Кіровоградського міського фестивалю

У надовечірній час з вулиць, що збігають до площі Кірова, з оркестрами і прапорами виплескались гомінкі багатолюдні колони.

Тотуються новорічна ялинка — височенна, увінчана якразовою червоною зорею. Форми її — від кремлівської зорі на Спаській вежі, схожа вона на зорю, що приспелася до Серпа і Молота на державному прапорі Союзу Радянських Соціалістичних Республік майже 30 років тому — 30 грудня 1922 року, після історичного рішення І Все-союзного з'їзду Рад.

Сьогодні, неперемодні 49-річчя прийняття Декларації і затвердження Договору про об'єднання Радянських Соціалістичних Республік в єдину союзу державу, тут, на площі, велике свято кіровоградців. Сьогодні розпочинається міський фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений наступному 50-річчю СРСР. Першими 18 грудня факел обласного фестивалю запалили хлібодоби колгоспу «Росія» Новоукраїнського району і його, як естафети, сьогодні взяв численний загін учасників художньої самодіяльності — учні і студенти, робітники і лікарі, машинобудівники і працівники торгівлі міста Кіровограда.

Зоря над ялинкою... Навіть на зупинку зимовому сонці вона випромінює світло і радість. І хіба не про це ж говорять гарні юні обличчя, розпашілі на дугому вітрі!

В сім'ї братніх народів Радянського Союзу пишним цвітом розквітла

наша Радянська Україна, — линуть з трибуни вітальні слова голови міського організаційного комітету, заступника голови Кіровоградського міськвиконкому В. І. Агафіна. — До зростання її економіки і культурного розквіту докладають рук, віддають вогонь сердець своїх і трудящі нашого міста і краю. Народного господарського плану першого року дев'ятої п'ятирічки промисловість області, переважна більшість виробничих колективів міста виконують успішно. Поряд з цим глибинним духовним життям, напруженого потягу до світу прекрасного. Тільки під час фестивалів, проведених на честь 50-річчя Радянської влади та 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, 19 художніх колективів удостоїлись звання лауреатів, 20 золотих, 2 срібні і 5 бронзових медалей привезли аматори з республіканських фестивалів.

Відомий далеко за межами країни «Ятрань», талановита заслужена хорова капела та самодіяльний народний ансамбль танцю «Колос» Палацу культури імені Жовтня червонозореців, самодіяльний народний хор «Барвінок» заводу «Укрспільгосптехніка», студентський самодіяльний народний ансамбль танцю «Юність» — це тільки пра-вофлангові, великого заго-ну кіровоградських аматорів. Сьогодні, як ніколи, в репертуарі цих та інших

колективів — пісні і танці народів братніх республік, що є красномовним свідченням міцності народженого Жовтнем чуття єдиної родини радянських народів.

Голова оргкомітету В. І. Агафінець відкриває мітинг, присвячений початку міського фестивалю.

— Учасники цього фестивалю, — говорить заступник филологічного факультету, учасниця самодіяльного народного ансамблю танцю «Юність» педагогічного інституту Людмила Носенко, — це вірні мистецтву люди. Вони не мислять життя без прекрасного. Адже участь в художній самодіяльності не тільки примісний відпочинок. Це одна із форм самовираження особистості, це задоволення ви-

соких естетичних запитів радянської людини, це прагнення приносити людям радість, що є чудовою ознакою серйозної щед-рості, духовного багатства нашого радянського народу. Це велика підмога в труді.

І підтвердження цим словам — виступи вета-нів художньої самодія-льності міста, слюсаря ре-монтного заводу «Укрспіль-госптехніка» І. Буданова, інженера конструкторсько-го бюро заводу «Червона зірка» М. Плащевського, лауреата республікансько-го і всесоюзного фестива-лів заступника директора Будинку культури імені Ка-лініна Л. Бондаренко.

Право запалити факел міського фестивалю, при-свяченого 50-річчю СРСР, надається електрослюсарю

Учасники вокально-інструментального ансамблю Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка» лауреат республіканського конкурсу інс-комольської пісні Валентина Козловська та Олександр Тараненко виконують пісню

Фото В. КОВАКА, В. ЛОГВИНА.

заводу «Червона зірка» Ге-рою Соціалістичної Праці І. О. Шишу, заслуженому артисту УРСР А. Криво-хизі, солістці заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР Ж. Бобров-ницької. Ліне «Пісня про Батьківщину». Від великого факела беруть непогасний вогонь два десятки малих факелів, що понесуть його в скрає світла у всі ху-дожні колективи міста.

Учасники мітингу покла-дають живі квіти до під-ніжжя пам'ятників С. М.

Кірову, Невідомому солда-ту, В. І. Леніну.

Того ж вечора, 25 гру-дня, в приміщенні облас-ного філармонії відбувся великий концерт з участю провідних колективів ху-дожної самодіяльності Кі-ровограда.

У супроводі симфонічно-го оркестру Кіровоград-ського музичного слухас-мо величну «Пісню про Леніна», пісню «Бути кому-ністом».

На сцені самодіяльний народний ансамбль танцю «Колос» Палацу культури імені Жовтня. Він виконує російський, молдавський, український танці. І немов перебудовуючись в темі бра-терства народів, під скле-пінням залу звучить вір-менська народна пісня у виконанні лауреата респуб-ліканського конкурсу ком-сомольської пісні Вален-тини Козловської.

Цього святкового ве-чера численні глядачі по-знайомилися з творчістю самодіяльного народного хору заводу «Укрспільгосп-техніка» «Барвінок», агі-культбригади Палацу куль-тури імені Жовтня, іншими колективами та індивіду-альними виконавцями.

Нині фестиваль про-ходить на заводах і фабри-ках; в учбових закладах і установах. Це перший, най-більш масовий тур.

В. ЯСИНЮК.

м. Кіровоград.

Представники підприємств, установ та культурно-освітніх закладів міста Кі-ровограда запалюють факелі від факела міського фестивалю самодіяльного мистецтва.

Прапори — студентським будівельникам

Щороку жителі казахстанських степів гостинно приймають посланців багатьох вузів країни — студентські будівельні загони. Юнаки й дівчата спорудили тисячі житлових, виробничих і культурно-побутових будинків в районах освоєної цілини північного Казахстану,

на пекучому Мангишлаку, у передгір'ях півдня і сходу республіки. За багаторічну й активну участь в сільському будівництві республіки і високі показники у виробничій і громадсько-політичній діяльності студентські будівельні загони України, Білорусії, Молдавії, Москви, Ленінградської області, Раді Міністрів Казахської РСР.

(Кор. ТАРС).
Алма-Ата.

Науково-технічний прогрес і молодь

Цій важливій темі була присвячена триденна республіканська науково-теоретична конференція, яка закінчилася 24 грудня в Харківському університеті. В ній взяли участь учні, комсомольські працівники, представники вузів, науково-дослідних інститутів, проєктно-конструкторських організацій, підприємств.

У першому році нової п'ятирічки, повідомлялося на конференції, кожен третій студент на Україні брав участь у науковій роботі. Широке визнання дістали студентські проєктно-конструкторські бюро. В Харківському інституті радіоелектроніки майбутні спеціалісти в галузі технічної кібернетики розробили ефективні методи розрахунку складних сіткових систем із застосуванням ЕОМ. Тієї земляки з автодорожнього інституту сконструювали швидкісні легкові автомобілі і швидкісний автобус, а харківські політехніки серед інших робіт виконали роботу «Алмазне гостріття колекторів електричних машин».

Більшість дипломних проєктів студентів технічних вузів республіки цього року дістала практичне застосування. Розширюється хороша практика укладення багатосторонніх творчих договорів між комсомольськими організаціями інститутів і підприємств, збільшується кількість навчальних центрів, шкільних «малих академій», у діяльності яких беруть участь учні і найбільш кваліфіковані робітники.

Учасники конференції на пленарних засіданнях і в секціях заслухали близько 30 доповідей і понад 200 повідомлень.

(РАТАУ).

Ударник комуністичної праці шліфувальник Гомельського заводу «Електрорапаратура» Микола ТИМІН-СЬКИЙ. 110 — 155 процентів — такий показник його роботи за зміну при високій якості продукції. Фото П. ВІЛУСА.

Бобринець

Авторитет не приходить. Його здобувають

ЦЕ ПІДТВЕРДИЛОСЬ В ДЕБАТАХ

На прапорі Ленінського комсомолу — шість орденів. Його слава, що стала вінцем численних подвигів в ім'я Вітчизни. Коли ми причетні до цієї слави, до авторитету Спілки? Чи вже тоді, як нам вручили в кабінеті секретаря райкому новенький комсомольський квиток і взяли на облік в один з осередків? Чи тоді, коли ми набули «достатнього» комсомольського стажу — три — п'ять років перебування в комсомолі?

Ні! Ми ще непричетні ні до слави, ні до авторитету комсомольського, якщо своїми руками, розумом своїм не створюємо такого, щоб своєю значимістю додало доброго слова від старшого покоління до великого авторитету Ленінської Спілки.

В Бобринецькому районі можна віднайти чимало прикладів того, як саме сумлінням своїм і добрими справами члени Спілки створюють авторитет районній комсомольській організації. Далеко за межі степової Бобринецьчини полинула слава про молодих комбайнерів, які намолочували минулої жнивної пори по 7—10 тисяч центнерів дорідного хліба. Вісім сотень комсомольців району працюють на виробничих ділянках сільськогосподарського виробництва — з них — 76 механізаторів, 113 доярок, 45 спеціалістів сільського господарства.

А де ж найліпші оті комсомольські рахунки добрих справ? Звітна доповідь райкому комсомолу 37-й районній комсомольській конференції, узагальнюючи досвід дворічної роботи, дала ясну відповідь: там, де юнаки і дівчата згуртовані в молодіжні виробничі колекти-

ви, де вирве атмосфера справді молодечого трудового змагання. Спільність мети, взаємодопомога, ділове суперництво — все це робить комсомольсько-молодіжний і школою виховання, і місцем, де найбільш повно розкривається та особистість, чути чим пахнуть руки твої, до чого прагне твоє комсомольське серце.

В колгоспах і радгоспах району працює 24 комсомольсько-молодіжних колективів, 11 — у тваринництві, 12 — у рослинництві. Крім того, діють 15 механізованих ланок по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи та цукрових буряків. Добру славу здобула комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Кірова, де бригадиром молодий комуніст Володимир Сендзюк. Двадцять п'ять молодих механізаторів одержали в першому році п'ятирічки по 31 центнеру озимої пшениці. Є в області колективи, що мають і більший врожай, але радує, що кіровці зекончили понад 10 тисяч кілограмів пального, собівартість гектара умовної oranки у бригаді дорівнює 3 карбованцям 32 копійкам. Загін трактористів вийшов переможцем у змаганні комсомольсько-молодіжних бригад.

І почесні не забарились. Колективу було вручено перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ, його нагороджено Червоним вимпелом ЦК ВЛКСМ.

— Кожного дня, як до того закликав великий Ленін, звершуйте конкретну корисну справу. І тоді ви цілком виправдаєте довіру народу, — запально говорить ветеран комсомолу Бобринець-

чини Тимофій Макарович Кухтін.

І ніби у відповідь йому звучать слова молодого хлопчини, делегата конференції працівника ферми колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС призера обласного конкурсу майстрів машинного доіння Володимира Міщенко:

— Я прийшов на ферму після закінчення школи тільки з однією думкою: тут конче потрібні молоді руки, молода енергія...

І він коротко поділився своїми трудовими успіхами.

Під час перерви голова виконкому районної Ради М. П. Рябовол сказав на адресу юнака:

— Такого і тричі слухав би. Дзвінок говорить, та й діла в нього дзвінки...

З отаких окремих джерел і джерел і народжується гарний потік авторитету районної комсомольської організації.

І, саме дбаючи про цей авторитет, доповідач перший секретар райкому ЛКСМУ О. Рожкован і виступаючи не скупі на критичне слово про діла незроблені, про людей, що зугарні тільки пляму поставити.

Про яку конкретну справу сьогодні тут, на конференції, можуть розповісти представники комсомольських осередків колгоспів імені Свердлова, «Дружба»? Збори проводяться нерегулярно. Наслідок — 60—70 відсотків складу організації не охоплено дорученнями. І тепер секретарі збирають різні плоди такої «активності» — навіть членські внески юнаки та дівчата сплачують невчасно. Порушення статутних вимог допускається і в комсомольських організаціях колгоспів

«Україна», імені Калініна, імені Котовського, радгоспів «Червона зірка» та імені Куйбишева.

Саме про підвищення авторитету комсомольських осередків, який не приходить сам по собі, а здобувається в натхненній праці, навчанні, говорили секретар комітету комсомолу сільськогосподарського технікуму Петро Кулик і секретар комітету комсомолу Бобринецької СШ Люда Шабатіна, голова колгоспу імені Кірова В. Л. Сторчеус і Георгій Лашкул, секретар комсомольської організації колгоспу «Рассвет».

Після такої ділової оцінки своєї роботи, цілком логічно звучать рядки постанови звітної-виборної конференції: «Райкому комсомолу, первинним комсомольським організаціям слід і надалі широко розвивати трудову активність молоді, виховувати комуністичне ставлення до праці, почуття відповідальності...»

Здійснення цього прагнення, безперечно, буде ще однією запорукою надійності авторитету комсомольської організації району.

На конференції з промовою виступив другий секретар райкому КП України І. О. Бахтін.

В її роботі взяв участь член бюро обкому комсомолу, редактор газети «Молодий комунар» В. О. Погрібний.

Відбувся перший організаційний пленум Бобринецького райкому ЛКСМУ. Першим секретарем райкому комсомолу обрано Олександра Романовича Рожкована.

В. ОЛЕКСЕНКО.

Ульяновка

Працівники сільського господарства Ульяновського району виступили ініціаторами боротьби за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. Цій темі значне місце відводилось у звітній доповіді райкому комсомолу.

Новомиргоряд

Новомиргородська молодь — ініціатор боротьби за високу родючість комсомольських гектарів. В цьому аспекті будував свою звітну доповідь перший секретар райкому комсомолу Анатолій Томашов.

Під райкомом комсомолу, з якою виступив Микола Редько.

В роботі конференції взяли участь перший секретар Ульяновського РК КП України М. Н. Черниченко, секретар райкому партії

А. Д. Головерда, завідувачий відділом обкому ЛКСМУ Борис Ясиповський.

Першим секретарем Ульяновського райкому комсомолу обраний Редько Микола Григорович, секретарем — Буй Альберт Павлович.

При обговоренні доповіді виступило 15 чоловік.

В роботі конференції взяли участь перший секретар Новомиргородського РК КП України В. К. Дримченко, секретарі В. А. Титов,

М. І. Грабовий, завідувачий відділом ОК ЛКСМУ Іван Шаповаленко.

Першим секретарем райкому комсомолу обраний Томашов Анатолій Степанович, секретарем — Маран Андрій Костянтинович.

Гайворон

Молодь Гайворонського району доклала чимало зусиль до розвитку громадського тваринництва. Комсомольсько-молодіжний колектив, що давно працює в колгоспі «Мир», заслужив визнання і за межами району. На розвиток громадського тваринництва зверталась особлива увага у доповіді райкому комсомолу.

Добровеличківка

В зв'язку з віздом за межі області на пленумі райкому комсомолу, що відбувся незадовго до конференції, був увільнений від обов'язків першого секретаря Красовський Михайло Андрійович і обраний першим секретарем Слободенко Іван Леонідович.

Іван Слободенко виступив на

комсомолу, з якою виступила перший секретар Світлана Русанова.

Питанням участі молоді в роботі колективів тваринників присвятили свої виступи багато делегатів, які взяли участь в обговоренні доповіді.

На конференції виступили секре-

тар Гайворонського райкому КП України В. М. Яхнич, секретар обкому комсомолу Володимир Кришечко.

Першим секретарем райкому комсомолу обрано Русанова Світлана Іванівна, секретарем — Резнік Олександр Іванович.

конференції із звітною доповіддю райкому комсомолу. Він всебічно проаналізував діяльність районної комсомольської організації за два попередніх роки. Доповідь викликала жваве обговорення.

В роботі конференції взяли участь перший секретар Доброве-

личківського РК КП України А. М. Мовчан, секретарі М. К. Пашолок, М. П. Бабенко, секретар обкому комсомолу Михайло Громовий.

Першим секретарем райкому комсомолу знову обраний Слободенко Іван Леонідович, секретарем — Горленко Раїса Дмитрівна.

ПІОНЕРСЬКА СТОРІНКА № 5 (12)

ЗАПРОШУЄ В ГОСТІ „Пионерскую правду“

Незабаром піонерія нашої країни відзначитиме піввінний ювілей своєї організації. Юні читачі „Молодого комунара“, готуючись до свята, цікавляться тим, як живуть їх ровесники в усіх республіках Радянського Союзу. В цьому нашим читачам люб'язно згодилася допомогти редакція газети „Пионерская правда“.

ПО КОРИДОРУ біжить хлопчина, розмахуючи конвертом. У нього радість — одержав лист від друга. Ваня Осипов давно чекав цього листа. На конверті штампель — «міжнародне» і німецька поштова марка... Не будемо гадувати, про що написав Васи його німецький друг, але про перший Васин лист розповісти, мабуть, варто.

Прийшов одного разу Вася в шкільний інтерклуб «Дружба» і говорить: «Хочу листуватися з ким-небудь з-за рубежу... Дайте, будь ласка, адресу...»

ПРОСТО ДРУЖБА

Яскраво розмальований глобус крутиться слухняно, але відшукати на ньому польське містечко Седльце зовсім не просто.

Загубилося воно в дрібній сітці зеліниць і рік, серед назв великих і малих міст. Там живуть друзі піонерів і жовтенят чегвртої Тіхвінської школи — харцери і зухі. Почалась їх дружба з листа, якого одержала Галя Тимофеева від Ярека Фалдовського. Ярек писав, що в них в школі створено товариство польсько-радянської дружби і що вони дуже хотіли б познайомитися з тіхвінськими піонерами...

Знайомство відбулося. Написали в Седльце лист, в якому попросили розповісти про те, як живуть в їх школі харцери і зухі. Про звичаї, традиції, справи... Зараз уже і в Тіхвіні, і в Седльці діють БПІ — бюро піонерської інформації, інакше говорячи — копилка піонерських справ.

Провели цікаву гру, свято, рейд — розповіли один одному в листах, обмінюються сценаріями... Із Седльців пишуть: «Ми чули про марш «Завжди напередові!». Розкажіть детально, як у вашій школі ви крокуєте на марші».

Нещодавно в Седльце із Тіхвіна був відправлений великий пакет з рапортом загонів, фотознімками і з планом гри «Зірниця».

... Інтерклуб «Дружба» запропонував своїм польським друзям провести заочні змагання з легкої атлетики. В умовлений день піднімуться на флагштоках в Седльці і Тіхвіні спортивні прапори.

В міжнародних відносинах все це називається культурним обміном. А в піонерів називається просто — дружба.

ДРУЖИНА СЛУХАЄ ПУЛЬС ПЛАНЕТИ...

Йдуть по вулиці піонери. В руках у них аркуші паперу зі словами, що стали сьогодні символом солідарності і мужності: «Свободу Анджелі Девіс! Піонери заходять в кожний дім. Стукають в кожну квартиру, простягають аркуш паперу і олівець: «Прочитайте... Підпишіть...». І на папір інтерклубу «Дружба» нерівними рядками лягають підписи... Ось старанно вивів своє ім'я п'ятикласник, ось розмашисто підписався будівельник нового мікрорайону, ось домогосподарка написала своє прізвище... А ось підпис простий і незвичайний. Спочатку піо-

нери побачили порожній рукав. Чоловік твердо взяв олівець в ліву руку і написав: «П. С. Степанов, Захисник Ленінграда».

Всі вулиці обійшли кідозці, всі будинки. Піднімалися на високі поверхи, заходили в сусідні школи. І сотні підписів зібрали на захист мужньої американської комуністки. Весь Тіхвін підписався під словами: «Свободу Анджелі Девіс!»

ИНТЕРКЛУБ:

НЕ ПРОСТО ЛИСТУВАННЯ

А потім в школі був мітинг і гнівні слова говорили піонери на адресу тих, хто судить совість і честь Америки...

Червоні книжки членів інтерклубу «Дружба» з гордістю носять в цій школі поки що небагато піонерів. Вони не лише листуються зі своїми зарубіжними ровесниками, Вони — організатори багатьох справ клубу, котрий служить миру і допомагає друзям краще знати один одного.

Юний інтернаціоналіст! А як твоя дружина крокує по маршруту «Мир і солідарність»?

А. АНУФРІЄВ,
спецкор «Пионерской правды»,
м. Тіхвін.
Ленінградської області.

НЕ ПРОСТО махнути рукою. Це значить — п'ять країн світу, високо над головою — громадські інтереси у піонерів вище особистих...»

Льонка енергійно відсалютував ватажку і закрокував далі по вулиці до клубу. Там збірився загін. «А що? І справді, громадські інтереси вище, — розмірковував хлопчина над словами вожатого, — стадіон збудували, гроші зібрали на підводну лодку, дерева висаджували... прямо на згарищах, після білогвардійського заколоту...»

Хлопець потоптався на місці і раптом вийшов через парканчик напередерізу сусідні вулиці. В голові проносилась думка: «Вороніся з неписьменністю — громадські інтереси? З агітбригадою виступали, піонерський табір організували — громадські інтереси? Це особисті, для себе. І самотати робили для себе — з гірок катались, і книги переплітали в своїй бібліотеці... Як же, своєї всі ж читають!»

Ось так заплутавшись в деталях, але переконаний в головному, в правоті своїх загонних справ, обігнав Льонка Володимира, другий раз відсалютував і вже навскач до клубу. Там чекали піонери.

З тролейбуса вийшла велика група людей, обдивилась: стадіон, цирк, універмаг, широка дорога, високі будинки.

— Скажіть, будь ласка, де тут селище «Червоної хімії»?

Перехожий здивовано оглядається, здвигає плечима.

— Та ти що, ось же школа! — затагли вглиб групи свого чоловіка, що питає.

Так, в школі чекали гостей. Дорогих гостей, котрі сорок три роки тому, були господарями і першими піонерами селища «Червоної хімії». Школа побудована на місці колишнього селища.

Урочиста лінійка завершила. Старша вожата здає рапорт Во-

лодимиру Роспичовичу Семенову: «Товариш перший піонерський вожатий загону «Червоної хімії». Піонерська дружина імені Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта А. Г. Ільєва до проведення зльоту піонерів двадцятих і шістдесятих років виникнула. Живемо під девізом: «Продовжуємо традиції піонерського загону «Червоної хімії».

Рівняються на піонерський прапор і пам'ятні знамена піонери — юні і піонери — сиві та їх пожаті: перший і сьогоднішній. Іра Воронцова зачитує

ДЕРЕВА БУЛИ МАЛЕНЬКИМИ

МИНУЛЕ Й СУЧАСНЕ
ШКОЛИ № 42 МІСТА ЯРОСЛАВЛЯ

імена гостей. Серед них Григорій Потьомкін, у нього чутливі руки одного з крапчиків зв'язків, орден Трудового Червоного Прапора на грудях. А ось товариші дитинства. Три сестри вірні справі свого життя, чекістки: Галина, Зоя, Віра Афанасьєви. Їх виростила мати — стара революціонерка, перша жінка, яка йшла з прапором в Криваву п'ятишню в місті Ярославлі.

На шкільний вечір пам'ять привела роки, події, долі. Старі піонерські пісні згадували перші піонери, а господарі вели концерт.

В школі вчаться 160 учнів із дитячого будинку музичного виховання. А шкільні справи — всього колективу. Школа об'єднує новими знаннями. Тринадцять загонів червоних слідопитів зібрали матеріали для шкільного музею. «Зірниця» всіх шукє в єдиній стрілі. Всіх заслужено поздоровали, коли школу занесли до Книги Пошани Ярославської міської комсомольської організації.

... Як чутливі вони, старі друзі дитинства. Як тільки в школі з'являється їх вожатий, збирається і весь загін. Що робити? Гостям раді, але до зустрічі не готові. Бігом до саду за квітами. Хлопці озброюються олівцями, покладливо записують спомини перших піонерів. Приходить така потреба: порівнювати, брати краще іноді з висоти сіддесятого року з доробом усмішкою: про солоні матраци давніх піонерських таборів, про маленьку бібліотеку із саморобними обкладинками. Піонери трохи не вірять захопленим словам перших піонерів про те, що піонерські роки — найкращі, які надовго запам'ятаються.

— З отакими-то біографіями?!

Так, широкі дороги життя, але всі вони починалися в селищі «Червоної хімії», у маленькому піонерському загоні.

Л. СЕРЕДІНА.

м. Ярославль.

ЯКА ДИВОВИЖНА ПІСНЯ!

Фото В. ВОРОБІОВА

ДІМ, ЯКИЙ ВИДНО ЗДАЛЕКУ

(ІСТОРИЧНА ХРОНІКА
З ВІЙНАМИ,
ПЕРЕМИР'ЯМИ
ТА ІНШИМИ
ВАЖЛИВИМИ ПОДІЯМИ)

...ЗАПИС ПЕРШИЙ (до-історичний). Проходячи по двору, Наталка Давиденко почула казку. «Давним-давно, — це малютам хтось розповідав, — коли був хороший кербуд і була на подвір'ї ялинка, а в підвалі радіоприймач грав, і ніхто тут не приймав склотару...» «Та хіба ви не знаєте, — перервала її Наталка, — що у нас новий і зовсім молодий начальник ЖЕКу? Це він стінгазету повісив!» «Все рівно зірвуть, — сказали тітоньки на лавці, — хіба в такому великому подвір'ї що-небудь утримується?». «І справді, — згодилась Наталка, — Тут не те, що загін, компанія збити важко...»

Але ім'я загону вже було придумане: «Загін дружніх бійців».

ВТОРГНЕННЯ ПОЛОСАТИКІВ. (Історична довідка: «Полосатиків» водяться в кожному дворі. Це хлопчики, які ніякого заняття собі придумати не можуть, і знаходять лише «антизаняття». Як-що хтось посадить квіти, вони їх витопчуть, змайдують гойдалку — обріжуть... і т. п.) В Наталчиному будинку хлопчики носили «полосаті футболки. В кого не було — змушували малювати полоси чорнилом прямо на сорочці. «Ей, Колісник, — сказала Наталка головному «полосатику», — а знаєш, дівчата з мого загону навідрізь відмовилися поливати абрикосові дерева!»

Зрозуміло, Вася Колісник зразу ж відбуду на місце події. Там несла чергування бабуся з першого поверху. Всіх, хто

підходив до абрикосових дерев, вона обливала водою, хоч самі дерева стояли зовсім не політі. На Васю було випито п'ять кружок води.

— Ти чому не відкодиш? — здивувалась бабуся.

— Поливати хочу, — сказав Вася. — У вас, кажуть, і шланг є?

З ТЕЛЕГРАФНОЇ СТРИЧКИ: «полосатиків» полагодили і винесли на подвір'я старі стільці, які були звалені в підвалі. Було прийняте замовлення на кормушки для птахів.

«СИНІ» ПРОТИ «БІЛИХ». Суперечки почалися ще до початку військової гри, через те, на якій галлявині краще «битися». А що поробиш, коли такий тут ліс — одне узлісся краще іншого? Поки в лісі пропадали, пройшла

по двору чутка, що хтось приходив і розпитував про роботу загону. І зроблено зауваження: взагалі, загін бойовий, але щось відстають вони в галузі виконання виробів з пластеліну: наприклад, ліплення грибів, овочів, представників тваринного світу...

Але і «сині» і «білі» дружно зійшлися на одному: поки стоять погодні дні виїхати до лісу. Де ростуть не пластелінові гриби.

ШТУРМ КОВДР І ПОДУШОК. Це було схоже на прискорену зйомку. Потрібно було розставити в школі 130 ліжок. Застигати на них 130 матраців, стільців, подушок та ковдр! І все це — за декілька годин. Чекали ще в канікули — школярів з Карпат. І загін не

запізнився ні на секунду: все було готове до прийому гостей. Наталка вважала, що гості обов'язково повинні побувати у них на подвір'ї: «У нас вдома завжди збираємось на «вогники» і п'єсу на шість дій розучили... Приходьте. На вулиці Гагаріна — такий великий-великий дім...»

З ТЕЛЕГРАФНОЇ СТРИЧКИ: подвір'я наше прибране, в підвалі «гастрономіський» ящик, ларьок для склотари пофарбований... Пишуться об'яви, в яких квартирах шукати «швидку допомогу на дому». З математики, англійської та з інших предметів...

«ЗАГІН ДРУЖНІХ БІЙЦІВ ПЕРЕВІРЯЄ СВОЮ БОЙОВУ ГОТОВНІСТЬ».

А. БЕЗБОРОВА.
м. Київ.

КЛЯТВА МОЛОДИХ ЧОРНОМОРЦІВ

Біля пам'ятника героям дзота № 11, де в дні оборони Севастополя в роки минулої війни на смерть стояли моряки-комсомольці, біля інших пам'ятників бойової слави приймає військову присягу молоде пополчення Червонопрапорного Чорноморського Флоту.

Я клянусь... схвильовано виголошує текст присяги Сергій Цурман. Не зводять очей із змужнілого сима батько, мічман запасу, що прибув з Кронштадта. Груді Цурмана - старшого прикрашають дев'ять нагород Батьківщини.

— Можеш бути спокійним, батьку, не підведу, — відповів Сергій на палке поздоровлення батька.

До свого сина та його бойових товаришів відразу ж після прийняття

присяги звернувся Василь Евстратович Ковтун, який разом з дружиною прибув з Чернівецької області.

— Ніколи не забуду, як багато років тому давав клятву Вітчизні... В боях з фашистськими загарбниками не раз був поранений, нерідко було важко, та я завжди пам'ятав про присягу, і це допомагало долати перешкоди. Тепер ви зайняли місце в бойовому строю. Зберігайте наші добрі традиції, виконуйте присягу так, як зиконували її ми, ваші батьки, діди, — не шкодуючи сил, а ноли потрібно буде, то й життя.

ЧЕРВОНОПРАПОРНИЙ ЧОРНОМОРСЬКИЙ ФЛОТ.

(Кор. ПАТАУ).

ФАДЕЄВ СТАВ БЛИЖЧИМ

Нещодавно в святково вали усний ілюстрований прибраній залі Кіровоградської восьмичасної школи пройшли картини виховання № 8 зібрався учні 7 — 8 класів, щоб відзначити 70-річчя з дня народження О. Фадєєва. Учасники літературного гуртка підготу-

ка переплітались з виступами шкільного хорового ансамблю та з читанням уривків з «Молодого гвардійця».

Відзначення пам'ятних дат в літературі стало вже хорошою шкільною традицією.

В. БАРДИШЕВА, старша піонервожата школи № 8, м. Кіровоград.

ВИПЛЕТЬСЯ МІЦНИЙ СПЛАВ

Нещодавно в Кіровоградській середній школі № 6 відбулася зустріч ветеранів Восьмого механізованого Олександрійського Червонопрапорного ордена Кутузова І ступеня корпусу з учнями та педагогами школи, присвячена 28-й річниці звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників.

Ветерани ознайомили з військовим кабінетом і класом вивчення автомобілів, цікавилися початковою військовою підготовкою, побували в кімнаті бойової слави.

Ветерани розповіли учням про героїчні подвиги танкістів корпусу в боях за звільнення Кіровоградщини. Учні подарували фронтовикам букети живих квітів і пам'ятні подарунки. На закінчення ди-

ректор школи Г. І. Антопенко і викладач історії С. П. Голобородька сердечно подякували їм за зустріч.

Зустріч була організована за ініціативою ради кіннати бойової слави та ради ветеранів 8-го механізованого Олександрійського корпусу. Таке побачення ветеранів з школярами врізається в пам'ять сильніше, ніж найкраща лекція про війну.

Рада ветеранів корпусу організувала в Кіровограді уже декілька таких зустрічей: в 9, 30 та 24 школах і в школі-інтернаті № 2. Ми намагаємось зробити все для того, щоб молодь стала в майбутньому гідним спадкоємцем бойової і трудової слави своїх батьків, свято берегла б все те, що завойовано ціною крові та життя кращих людей нашої Батьківщини.

М. КАЛИХОВ, підполковник у відставці, голова ради ветеранів 8-го механізованого Олександрійського корпусу.

НА ЛАВІ підсудних двоє: Леоніду Усенку минуло двадцять вісім, Володимир Гирько п'ять років молодший. Про скоєний злочин розповідає з удаваним спокоем, ніби нічого особливого не сталося. А втім, хлопці хуліганили: п'яні зухвало поводили себе серед односельчан в селі Василівці, ображали молодь, зчинили бійку. Літній людина було нанесено пошкоду рани.

Слухаєш їх і, як завжди, з'ясуєш: чому так трапилось. Можливо, випадково?

На жаль, випадковості не було. В усьому винна склянка горілки. Спочатку розпивали оковиту у Володимира на роботі, де в компанії був і його безпосередній начальник, потім зійшли інших товаришів. Фіналом п'янки став злочин. А його могло б і не бути.

Нерідко ми звинувачуємо громадянство у потуранні правопорушникам. І цілком слушно. У великій мірі з вини товаришів Леонід і Володимир тримали відповідь перед законом.

Відомо, що поведінка людини залежить від колективу, де вона працює. Про колектив механізаторів колгоспу імені Горького можна було б не згадувати, якби не останній випадок. Трапилось так, що одного дня в робочий час в аргогаражі організували випивку. Після неї, перебуваючи в стані сп'яніння, водії автомашини Павло Стахевич вкрав з колективного господарства два рулонні металеві сітки. Хтось зробив для родичів «добру справу» і потрапив на лаву підсудних. Стахевич згладив честь колективу. А коли б правління колгоспу більш вимогливіше ставилося до питань дисципліни механізаторів — злочини могло б і не трапитися. На запитання, чому на виробництві була

організована п'янка, один із свідків не вагаючись пояснив:

— Бо з нас мало питають. Не можна сказати, що з Сергієм Куца мало питали в селі Варварівці. Там його виховували, вчили, умовляли. Та хлопцеві було цього замало. Пристрастившись до чарки, у свої шістнадцять літ мав покарання за хуліганство.

Здавалося б, що висновок буде зроблено. Та Сергій з оковитою не розлучався. Вона ж його знову

організувати дітей гідним їх майбутнього. І цілком природно, що аморальна поведінка батьків суперечить будь-яким нормам нашого співжиття, негативно впливає на підрастаюче покоління.

Про неповнолітнього Віктора Січкаря доводиться говорити з сумом. Хлопець став злочинцем. Навчаючись у Долинській середній школі № 2, він займався дрібними крадіжками. Після закінчення восьми класів, певний час на-

ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЧАРКИ

Слухається кримінальна справа...

привела на лаву підсудних. На цей раз Куц серед ночі взяв з колгоспного току навантажено зерном автомашину, ганяв нею по вулицях, залетів у кювет. Чималі збитки завдав господарству, сам ледве живлення залишився.

Висновок один — зловживання алкогольними напоями завжди приводить до злочину, калічить долю людини. Такі приклади не поодинокі. І свідчать вони про те, що прикросі починаються саме через чарку. Через неї трапляються правопорушення, руйнуються сім'ї, хибує трудова дисципліна, спричиняються значні збитки народному господарству.

ВАЖЛИВОЮ умовою побудови комуністичного суспільства є виховання людини майбутнього. Людина свідомої, емоційної, працелюбної, відданій нашої Батьківщині. Саме тому ми вимагаємо від школи, і в першу чергу від бать-

ків, виховувати дітей гідним їх майбутнього. І цілком природно, що аморальна поведінка батьків суперечить будь-яким нормам нашого співжиття, негативно впливає на підрастаюче покоління.

Правомірне запитання: де ж був батько? А там же, куди потрапив і син. За тяжкі злочини двічі судився. Повернувшись додому, ніде не працював, пиячив, бив дружину, сином ніколи не цікавився. І як наслідок — син став злочинцем.

Нескладний аналіз судової практики свідчить, що в більшості злочинів і порушень громадського порядку коять особи в нестверзому стані. І там, де потурають п'янницям, в першу чергу трапляються факти порушення законності і соціалістичного правопорядку.

А. ОСАДЧИЙ, народний суддя Долинського району.

Щасливим був рін, що минає, для вихованого тренера з Кіровоградської ДЮСШ № 1 Юзефа Толчинського — Тетли Калінічевої і Тамари Никитенко. Вони обидві успішно виступили на фінальних змаганнях V Спартакіади УРСР, були призерами інших відповідальних подинків серед школярів республіки. Здійснилася заповітна мрія подруг — вони виконали майстерський норматив з спортивної гімнастики.

На знімку: (зліва направо) Т. КАЛІНІЧЕВА, Т. НИКИТЕНКО.

Фото Л. РЕЗНИЧЕНКА.

ЗАПРОШУЄМО ДО СПОРТИВНОГО РЕФЕРЕНДУМУ

КОМУ НАЙВИЩІ ПОЧЕСТІ?

Вже не раз траплялося так, коли журналісти світу, взявши участь у своєму заочному референдумі, визначали кращих спортсменів планети. Найбільш популярних і найсильніших футболістів нашої країни щороку теж називають спортивні журналісти та уболівальники — читачі республіканських та всесоюзних газет і журналів.

А ми нині запрошуємо на свій референдум читачів «Молодого комунара». Хочеться, щоб любители спорту назвали ім'я кращого спортсмена Кіровоградщини. Отож, друзі, згадайте поєдинки, що точилися на стадіонах і спортивних майданчиках під час проведення обласної спартакіади, верніться у пам'ять до тих днів, коли кіровоградські спортсмени брали участь у фінальних змаганнях V Спартакіади УРСР. Представники спортивних товариств нашої області мали здобутки і у фінальних поєдинках спортсменів під час V Спартакіади наро-

дів ССР. Слова похвали адресувались гімнастам, легкоатлетам, стрільцям... Отож, НАЗВІТЬ ІМ'Я СПОРТСМЕНА, КОТРИЙ ПРОТЯГОМ 1971 РОКУ ДОПІСЯ НАЙВИЩІХ УСПІХІВ. ЗГІДНО ОТРИМАНИХ ЛІСТІВКІВ ЧИТАЧІВ І БУДЕ ВИЗНАЧЕНО ІМ'Я НАЙПОПУЛЯРНІШОГО СПОРТСМЕНА КІРОВОГРАДСЬКОЇ СПОРТСМЕНА № 1.

ЦЕ БУДЕ ТОП, ХТО НАВЕРЕ НАЙБІЛЬШУ КІЛЬКІСТЬ ГОЛОСІВ НАШІХ ЧИТАЧІВ.

ОКРЕМО МИ ЗБИРАЄМОСЬ ВИЗНАЧИТИ І НАЙПОПУЛЯРНІШОГО ГРАВЦЯ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ФУТБОЛЬНОЇ КОМАНДИ «ЗІРКА». НАЗВІТЬ ЙОГО ІМ'Я.

Отож, у своїх листах робіть дві помітки: «Спортивний референдум» та «Футбольний референдум».

Свої листи надсилайте на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Редакція газети «Молодий комунар». Помітка на конверті — «Референдум читачів».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 29 ГРУДНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (Н). 11.10 — Телефільм «Ілляхоград». (Н). 11.35 — Шкільний екран. Історія для учнів 7 класу. (Н). 12.10 — Художній фільм «Головний свідок». (Кіровоград). 13.35 — Фільм-концерт «Уклін тобі, Києве». (Н). 17.10 — Українське кольорове телебачення. «Актуальні питання сучасності». Передача третя. «Критика концепції «сучасного ревізйонізму». (Н). 17.40 — Телевізії. (Н). 18.00 — Для дітей. «Змова назва». (Донецьк). 18.40 — Міжнародна програма. (М). 19.30 — Молодіжна програма «Обрій». (Кіровоград). 20.10 — Телефільм. (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 20.55 — До 49-ї річниці утворення СРСР. «Вітчизно моя неозора». (Н). 21.50 — М. Анчаров. «День за днем». Телеспектакль. Частина 9. (М). 22.55 — «Екран молодих». «Місто майстрів». (Н).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. Телефільм «Машина з сіним хрестом». (М). 10.40 — Кольорове телебачення. Науково-популярний фільм «Лісова симфонія». (М). 11.40 — Концерт учасників художньої самодіяльності. (Чернівці). 12.10 — «Кроки п'ятиріччя». (М). 12.40 — Новини. (М). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Актуальна наметра». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Для дітей. «До нас іде Новий рік». Концерт. (М). 18.40 — Наша афіша. (Н). 18.45 — «Молодого». Сьогодні з нами народний артист УРСР Ю. Мажуга. (М). 19.30 — Фестиваль мистецтв «Російська зима». Концерт. (М). В перерві — «На до-браніч, діти». (Н).

ЧЕТВЕР, 30 ГРУДНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 Новини. (М). 10.15 — Дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. Художній фільм «Морозко». (М). 11.35 — Телефільм «Чому сніг білий». (М). 12.15 — Для дітей. «Ентель-Тентель». Музична програма. (Таллін). 12.40 — Телевізії. (Н). 12.50 — Панас Мирний. «Димеріона». (Теле-спектакль). (Н). 14.20 — Художній фільм «Героїні». (Кіровоград). 17.20 — За на-

кресленнями ХХІV з'їзду КПРС. «Головна турбота». (Дніпропетровськ). 17.40 — Телевізії. (Н). 18.00 — Програма передач. (Кіровоград). 18.10 — Тележурнал. «Людина і закон». (Кіровоград). 18.40 — Українське кольорове телебачення. Для юнацтва. «Візерунки». (Н). 19.10 — До 49-ї річниці утворення Союзу РСР. (Н). 19.20 — «Портрет митця». (Заслужений артист УРСР С. Філімонов). (Н). 20.30 — Новорічний репортаж. «Тираж спортлото». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінопрограма. (М). 23.00 — «Новорічна усмішка». Концерт. (Харків). 23.30 — Телевізії. (Н).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Концерт ансамблю «Шкільні роки». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Наша афіша. (Н). 18.15 — Телефільм «Пісні води, що б'ються». (Н). 18.40 — Кольорове телебачення. «Карусель». Тележурнал. М. 19.20 — Кольорове телебачення. Художній телефільм. «Де ви, лицарі?». (М). 20.30 — «На добраніч, діти». (Н).

П'ЯТИЦЯ, 31 ГРУДНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (Н). 11.10 — Телеспектакль «27-й неповний». (Н). 12.10 — Художній фільм «Адам і Хева». (Н). 13.20 — Фільм-концерт «Уральська горобиница». (Н). 16.55 — Кемпінг «Вєрховина». Передноворічна розважальна програма. (Львів). 17.40 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «На меридіанах України». (Н). 19.05 — Естрадний концерт. (Н). 19.50 — Телеконтраст «13 стильців». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Карнавал». (М). 23.40 — Нарис «По рідній країні». (М). 23.50 — Поздоровляємо з Новим роком. (М). 00.05 — Кольорове телебачення. «Новорічний вогник». (М).

Про можливі зміни в програмі нас повідомлять диспеттери радіо і телебачення.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дягиліна, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.